

Advokát JUDr. Vladimír Krčma
zapsán v seznamu advokátů České advokátní komory pod č. 3073
se sídlem v Hradci Králové, Střelecká 437, 500 02, tel. 495533212,
IČO: 12 35 37 95, DIČ: CZ5407241257
e – mail: info@ak-krcma.cz
www.ak-krcma.cz

Okresní soud v Českém Krumlově
Linecká 284
Český Krumlov
381 20

V Hradci Králové dne 23. 2. 2017

K sp. zn.: 6 C 151/2006

Věc: Žádost o zaslání rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově čj. 6 C 151/2006-62 ze dne 11.9.2006, podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím v platném znění

Vážení,

na základě příslušných ustanovení zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím v platném znění, žádám Okresní soud v Českém Krumlově o zaslání rozsudku tohoto soudu čj. 6 C 151/2006-62 ze dne 11.9.2006, a to po provedení anonymizace příslušných osobních údajů účastníků řízení či jejich zástupců.

Požadovaný anonymizovaný rozsudek je možné zaslat elektronicky na elektronickou adresu mé advokátní kanceláře, resp. do mé datové schránky.

Za vyhovění této žádosti předem děkuji.

S pozdravem

JUDr. Vladimír Krčma, advokát

Digitálně podepsal
Jméno: JUDr. Vladimír Krčma
Vydavatel: PostSignum
Qualified CA
Č. Česká pošta, s.p. [IČ 47114983]
Město: Hradec Králové, 500 02, IČO: 1958050,
hexadecimálně: 1D E0 A2

Okresní soud v Českém Krumlově

Linecká čp. 284, PSČ 381 20
telefon 380 706 111, fax 380 706 170
e-mail: podatelna@osoud.ckr.justice.cz

V Českém Krumlově, dne 1. 3. 2017

Spisová značka: 20 Si 7/2017

JUDr. Vladimír Krěma
Střelecká 437
500 02 Hradec Králové

Věc: Žádost o informace dle zákona č. 106/1999 Sb.

K Vaší žádosti ze dne 23. 2. 2017 zasílám anonymizovaný rozsudek.

S pozdravem

Ing. Eva Plišková
Ředitelka správy soudu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl samosoudkyní JUDr. Milenou Hrdličkovou v právní věci žalobkyně **Ing. E. P.**, r.č. bytem Č. F., v řízení právně zastoupena JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem se sídlem AK Botičská 1936/4, Praha 2, proti žalovanému **V. K.**, r.č. bytem P., R., v řízení právně zastoupen JUDr. Radimem Dvorským, advokátem z AK Národní 32, Praha 1, v řízení o **zřízení věcného břemene**,

t a k t o :

- I. Návrh žalobkyně, aby soud ve prospěch vlastníka stavby č.p. 42 na pozemku st. p. č. 85/1 v k.ú. Rožmberk nad Vltavou, obec Rožmberk nad Vltavou zřídil věcné břemeno spočívající v právu chůze a jízdy k pozemku parcela č. 1170 v k.ú. Rožmberk nad Vltavou, obec Rožmberk nad Vltavou v té jeho části, jak je zakreslena pod písmenem b) v geometrickém plánu č. 190-183/2005, vyhotoveném geodetickou kanceláří H&Co s.r.o. ze dne 12.10.2005, a to za náhradu 3.000,-Kč, **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně je povinna žalovanému k rukám jeho právního zástupce, JUDr. Radima Dvorského, na náhradu nákladů řízení zaplatit částku 11.350,80 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně u podepsaného soudu žalovala v souladu s ustanovením § 151o odst. 3 občanského zákoníku, když se domáhala zřízení věcného břemene pro sebe jako vlastníka stavby č.p. 42 na pozemku st. p. č. 85/1 v k.ú. Rožmberk nad Vltavou, obec Rožmberk nad Vltavou, zatěžující pozemek parcela č. 1170, vlastnický patřící žalovanému s odůvodněním tím, že není vlastníkem přilehlého pozemku a přístup ke stavbě nemůže zajistit jinak. Uvádějíc dále, že k dohodě s žalovaným v této záležitosti nedošlo a v územním řízení námitky byly zamítnuty.

Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí. Uvádějíc, že tvrzení žalobkyně o tom, že nemá zajištěn přístup jsou nepravdivá, poukazující i na řízení vedené před podepsaným soudem pod sp. zn. 6C 216/2003. Argumentující dále závěry správního rozhodnutí v rámci stavebního řízení. Uvádějíc dále, že navrhovaná náhrada neodpovídá míře případného omezení vlastnického práva a částka 3.000,-Kč je částkou nepřezkoumatelnou a dovolávající se i článku 11 odst. 1 a 4 Listiny základních práv a svobod.

Spisem 6C 216/2003 je prokázáno, že stejného se žalobkyně u podepsaného soudu domáhala proti žalovanému, Obci Rožmberk nad Vltavou, kdy navrhovala soudu, aby jí v souladu s ustanovením § 151o odst. 3 občanského zákoníku soud zřídil věcné břemeno spočívající v právu chůze a jízdy, zatěžující pozemek, parcela č. 1172 v té části, jak je zakresleno geometrickým plánem. Rozsudkem ze dne 10.05.2004, č.j. 6C 216/2003-73 byla žaloba zamítnuta s odůvodněním tím, že v případě žalobkyně není naplněna skutková podstata ustanovení, ze které svůj nárok odvozuje, když přístup k nemovitosti má ošetřen, příjezd také, nikdo jí v přístupu a v příjezdu k nemovitosti nebrání a pokud řízení vede z důvodů obav, vycházejí ze stavebního záměru na parcele 1172, bude třeba toto aktuálně řešit přímo v rámci správního řízení. Současně bylo uzavřeno, že zřízení věcného břemene v tuto chvíli by bylo nepřiměřeným zásahem do vlastnického práva tehdejšího žalovaného.

Žalobkyně soudu doložila doklady, a to výpis z KN svědčící o tom, že je výlučným vlastníkem stavby č.p. 42 - objektu bydlení na parcele 85/1 a dále pozemku parcela č. 1171 – ostatní plocha, manipulační plocha, a je nesporné, že tuto nemovitost užívá ke svému trvalému bydlení matka žalobkyně. Předloženým výpisem z KN a nesporným zůstalo, že žalobkyně byla též vlastníkem pozemku parcela 1155 – zahrada, když v roce 2004 tento pozemek prodala.

Žalobkyně poukazovala na územní rozhodnutí vydané Městským stavebním úřadem ve Vyšším Brodě 15.09.2005 pod č.j. 12/05-TD-R o rozhodnutí o umístění stavby rodinného domu na části pozemkové parcely č. 1170 včetně přípojek vody, elektřiny a kanalizace na částech pozemkové parcely 1140/1, 1170 a dvojgaráže s přístřeškem na části parcely č. 1172, vše v k.ú. Rožmberk nad Vltavou, uvádějíc, že žalovaný hodlá na pozemku, parcela

č. 1170 a na pozemku parcela č. 1172 realizovat výstavbu rodinného domu a dvojgaráže s přístřeškem. Pokud dojde k realizaci stavebního projektu zamýšleným způsobem, přístup k nemovitosti definitivně znemožní.

Územním rozhodnutím ze dne 15.09.2005, jenž nabylo právní moci je prokázáno, že Městský úřad Vyšší Brod, stavební odbor povolil umístění stavby rodinného domu na části pozemkové parcely 1170 včetně přípojek vody, elektřiny a kanalizace na části parcely 1140/1, 1170 a dvojgaráže s přístřeškem na části parcely č. 1172, vše v k.ú. Rožmberk nad Vltavou, a to ve prospěch žalovaného. Z tohoto rozhodnutí je prokázáno, že pokud žalobkyně uplatnila námitky vůči stavebnímu záměru, o kterém v tomto správním řízení šlo, její námitky byly zamítnuty s odůvodněním, že pozemková parcela 1170 byla žalovanému, tj. stavebníku prodána obcí bez jakýchkoliv břemen příjezdu a přístupu k objektu na parcele 85/1 a byla prodána za účelem dostavby objektu k bydlení dle schváleného územního plánu obce a dle původní zástavby. Přesto pro objekt na parcele 85/1 ve vlastnictví žalobkyně zůstává přístup přes obecní pozemek 1140/1 v nejužším místě v šíři 2,6 m. Současně, pokud byly zamítnuty námitky žalobkyně, tak i s odůvodněním takovým, že dle stavebního úřadu se žalobkyně nemůže domáhat souhlasu vlastníka sousední parcely, aby jí umožnil příjezd k objektu přes svou parcelu, když existuje přístup přes obecní pozemek a dále stavební úřad upozornil na to, že sama vlastnice objektu, tj. žalobkyně prodala možný příjezd ke svému objektu, a to parcelu 1155.

Z listiny označené Statické posouzení (Hosín – duben 2004, Conis v.o.s) soud zjistil, že na žádost žalobkyně byl prováděn statistický výpočet nosnosti kamenné opěrné zdi mezi hlavní silnicí a prostorem před objektem žalobkyně č.p. 42. Touto zprávou je konstatováno, že opěrná zeď není schopna přenést zatížení od pojíždění nákladními automobily nad korunou zdi a hrozilo by její zřícení.

Zprávou Obecního úřadu v Rožmberku nad Vltavou je prokázáno, že opěrná zeď u nemovitosti č.p. 42 je složena z nasucho skládaných kamenů, je v původním stavu, vlastnický patří obci, dosud nebyla rekonstruována, ani se s její rekonstrukcí nepočítá, neboť zídka není narušena a není určena k vjezdu těžších vozidel. Stejnou zprávou pak je prokázáno, že žalobkyně má přístup ke své nemovitosti z veřejné komunikace. Stejnou zprávou pak je prokázáno, že obec neprojednala s žalovaným odkoupení části pozemku.

Ze zprávy Městského úřadu Vyšší Brod, stavební odbor je prokázáno, že do vydávaného stavebního rozhodnutí opravný prostředek podán nebyl a dále je prokázáno, že podle projektové dokumentace k navrhovanému rodinnému domu ve vlastnictví žalovaného je příjezd plánován a řešen z horní komunikace. Zprávou Městského úřadu ve Vyšším Brodě je dále prokázáno, že přístup k rodinnému domu žalobkyně je možný z veřejné komunikace bez jakýchkoliv stavebních úprav.

S ohledem na níže prezentovaný právní názor soud tento důkaz zamítl. Stejně tak soud zamítl návrh žalobkyně na ocenění věcného břemene a provedení důkazu listinou památkového ústavu, údajně svědčící o tom, že tato nemovitost dříve byla určena k průjezdu. Nic takového nevyplývá z výpisu z KN, které jsou zpracovány na základě původních údajů z pozemkové knihy a nevyplývá to ani z územního rozhodnutí, že by tato parcela nějakým způsobem byla zatížena. Pokud žalující strana soudu předložila fotodokumentaci pod č.l. 38-46 spisu, tak fotografie prokazují skutečný stav, tedy že žalobkyně má možnost přístupu a příjezdu osobním automobilem ke své nemovitosti z dolní komunikace od Českého Krumlova do Rožmberku viz č. III. obrázek 5 a 6, dále fotografie prokazují, že parcela 1170 dosud není zastavěna a že je používána k průjezdu mezi horní a dolní komunikací, když obr. 4 a částečně i obr. 3 (II. fotodokumentace) prokazují, kde v terénu vedle rodinného domu je umístěna kolna a přístřešek na tuhá paliva. Když část pozemku 1172 vlastnický patří žalobkyni je oplocena, jedná se o zahrádku.

Fotografie na č. V., VI. a VII. zachycují parcelu 1155, která žalobkyní byla prodána.

Z fotografie, obr. 5 je prokázáno, že vchod do rodinného domu žalobkyně je z veřejné komunikace od Českého Krumlova do Rožmberku a jedná se o vzdálenost minimální, podle odhadu tak 3 m, když v konkrétním případě soud vychází z tvrzení žalovaného, které žalobkyní nebylo nikterak rozporováno. Ostatně soud situaci na místě samém zná, neboť v rámci řešení sporu 6C 216/2003 byl na místě samém při místním ohledání a je prokázáno, že od roku 2004, kdy proběhlo místní ohledání, se stav na místě samém nezměnil.

Po provedeném dokazování soud uzavírá:

Skutkově je prokázáno, že žalobkyně je vlastníkem domu č.p. 42, jenž stojí na parcele 85/1 v k.ú. a obci Rožmberk nad Vltavou a dále je vlastníkem parcely 1171, která se stavební parcelou sousedí a vlastníkem kolny a přístřešku na tuhá paliva, na této parcele. Žalobkyně v tuto chvíli (v době rozhodování soudu) má bezpečně zajištěn přístup i příjezd ke své nemovitosti, a to z tzv. dolní komunikace, po veřejném pozemku, parcela 1140/1, když v přístupu jí není nikterak bráněno, ani k příjezdu. V současné době nemovitost zásobuje tuhými palivy tím způsobem, že nákladní automobil přijíždí k nemovitosti přes parcelu 1170, dnes vlastnický patří žalovanému. A to bez souhlasu žalovaného. Je prokázáno, že tato parcela by v budoucnu měla být zastavěna, což vyplývá z územního rozhodnutí. Stavební povolení na konkrétní stavbu zatím vydáno nebylo.

Podle § 151o odst. 3 občanského zákoníku, není-li vlastník stavby současně vlastníkem přilehlého pozemku a přístup vlastníka ke stavbě nelze zajistit jinak, může soud na návrh vlastníka stavby zřídit věcné břemeno ve prospěch vlastníka stavby, spočívající v právu cesty přes přilehlý pozemek. Již v rozhodnutí podepsaného soudu ze dne 10.05.2004, č.j. 6C 216/2003-73 soud vysvětlil, že věcným břemenem nemusí být zatížen pozemek bezprostředně přiléhající ke stavbě, avšak i pozemek, jenž sousedí s pozemkem, který je

přílehlý ke stavbě. Ovšem pouze za podmínek, že přístup vlastníka ke stavbě nelze zajistit jinak. Tady musí soud uzavřít stejně jako v předchozím rozhodnutí, že žalobkyně příchod a příjezd ke své nemovitosti má zajištěn z veřejné komunikace. Jediný možný potencionální problém je zásobování nemovitosti tuhými palivy (do současné doby to však problém nebyl, neboť příjezd ke kolně a k přístřešku pro tuhá paliva byl volný a žalobkyně využívala příjezd přes pozemky cizího subjektu). I v předchozím rozhodnutí soudu je vysvětleno, že jen z důvodu případných obav v tom, že tento příjezd bude znemožněn, nelze ještě zřizovat věcné břemeno, jenž by zásadním způsobem omezovalo vlastnické právo a že by se jednalo o zásadní omezení, to je zřejmé s ohledem na plánovaný záměr vyplývající z projektové dokumentace. Nejen že by žalobkyně využívala vjezd k nemovitostem ve vlastnictví žalovaného, nákladním automobilem by zajížděla do prostor, které jsou určeny podle dokumentace k zahrádce a chodníku a navíc by navrhované věcné břemeno stejně neřešilo otázku vlastního uskladnění přepravovaného materiálu, neboť podle plánované projektové dokumentace mezi hranicemi pozemku žalobkyně a žalovaného je plánován plot, jenž by zřejmě musel být otevřen nějakou brankou či vraty a podle názoru soudu se jedná o tak zásadní a i finančně náročný zásah do vlastnického práva žalovaného, pak s ohledem na možnost jiného způsobu řešení tomuto záměru nemohl dát průchod. I přesto, že soud ověřil tvrzení žalobkyně, že nájezd těžkých vozidel s tuhými palivy z dolní komunikace není možný a už vůbec ne otáčení vozidel, když zídka oddělující komunikaci od nemovitosti žalobkyně k tomu nebyla a není určena. Tento náklad může být však na tuto zídku složen v podstatě jako na rampu a jiným běžným způsobem uložen do určených prostor přes parcelu 1171. Je na žalobkyni, aby si tuto parcelu uspořádala tak (tzn. oplocení), aby se k tomuto příslušenství dostala. V tuto chvíli soud podotýká, že se jedná pouze o úvahy do budoucna, pro případné zastavení ve smyslu navrhované projektové dokumentace a soud připomíná, že pro něj rozhodující je doba v době vydání rozhodnutí a v tu chvíli je zřejmé, že příjezd i příchod k nemovitosti má žalobkyně zajištěn, Proto soud žalobu zamítl. Soud považuje také za důležité se vyjádřit k tvrzení žalovaného o tom, že zásah do vlastnického práva podle Listiny základních práv a svobod je možný pouze ve veřejném zájmu a za úplaty, úplata žalobkyni nabízena byla, je na posouzení soudu, zda navrhované částce by dal průchod či nikoliv a zřejmě by se skutečně jednalo o určení ceny věcného břemene znalcem, čemuž se žalobkyně nebránila. Podle již ustálené judikatury vyšších soudů ve veřejném zájmu je i zajištění řádného užívání staveb jejich vlastníky, jde tu nejen o veřejný zájem na tom, aby vlastnické právo vlastníka stavby mohlo být vykonáváno, ale i o veřejný zájem na řádném udržování stavby v dobrém stavebním stavu tak, aby nevznikalo nebezpečí požárních a hygienických závad a aby nedocházelo k jejímu znehodnocování nebo ohrožování jejího vzhledu a aby se co nejvíce prodloužila její užitelnost. Je zjevné, že splnění této povinnosti je ve veřejném zájmu a že je nelze zajistit bez přístupu vlastníka ke stavbě. Ovšem jak už je shora uvedeno, přístup ke stavbě v daném případě je zajištěn. Dále soud potom odkazuje na rozhodnutí 22Cdo 1897/2004 a rozhodnutí JC 151/2005, jenž se týká záležitosti věcných břemen a zřízení věcného břemena a práva cesty a z těchto právních závěrů vyšších soudů je zřejmé, že věcné břemeno cesty podle § 151o odst. 3 občanského zákoníku nelze zřídit, mohl-li si vlastník stavby zajistit přístup ke stavbě z veřejné komunikace. To neplatí, jestliže

náklady s tím spojené jsou nepřiměřeně vysoké v porovnání s újmou, která by zřízením věcného břemene byla způsobena vlastníku přilehlého pozemku. Navrhované věcné břemeno znamená vážný zásah do vlastnického práva žalovaného a je nepřiměřený k minimálním nákladům, které vzniknou žalobkyni v případě znemožnění příjezdu nákladnímu automobilu s tuhými palivy 1x, 2x ročně ke kolně a přístřešku, když technicky a reálně a v podstatě bez větších finančních nákladů je to možné z veřejné komunikace (složení nákladu na pozemek žalobkyně z veřejné komunikace a přes pozemek žalobkyně jeho uskladnění do vymezených prostor. Jedná se pouze o stavby bez stavebního povolení – dřevěná kolna a přístřešek, se kterými je možná i případná manipulace po parcele 1171, vlastnický patří žalobkyni).

Úspěšnému žalovanému soud přiznal účelně vynaložené náklady s tímto sporem spojené, a to náklady právního zastoupení podle vyhlášky 484/2000 Sb., jedná se o odměnu advokáta podle § 7 písm. e) ve výši 5.000,-Kč, 3x režijní paušál po 75,-Kč a náklady jízdného advokáta k procesnímu soudu a zpět, ujetu celkem 700 km (2x cesta Praha – Český Krumlov a zpět) osobním automobilem tovární zn. Mercedes Benz s průměrnou spotřebou 7,9 l/100 km a aktuální cenou pohonné hmoty 29,90 Kč za litr. Vzhledem k tomu, že právní zástupce žalobce je plátcem DPH, účelně vynaložené náklady řízení představují ještě 19 % DPH. Jde celkem o částku 11.350,80 Kč (5.000,-Kč + 225,-Kč + 4.313,50 Kč + DPH).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu okresního.

Okresní soud v Českém Krumlově
dne 11. září 2006

JUDr. Milena Hrdličková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Daniela Šabatová